

ЗАКОН за счетоводството

Обн., ДВ, бр. 95 от 8.12.2015 г., в сила от 1.01.2016 г., изм., бр. 74 от 20.09.2016 г., в сила от 1.01.2018 г., изм. и доп., бр. 95 от 29.11.2016 г., бр. 97 от 6.12.2016 г., в сила от 1.01.2017 г.

Глава първа ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Раздел I Приложно поле

Чл. 1. Този закон урежда:

1. изискванията към текущото счетоводно отчитане и счетоводните системи в предприятията, счетоводните документи и счетоводната информация, инвентаризацията на активите и пасивите и съхраняването на счетоводната информация;

2. приложимата счетоводна база за финансово отчитане;

3. съдържанието и съставянето на финансовите отчети, докладите за дейността и докладите за плащанията към правителствата на предприятията и групите предприятия;

4. задълженията за независим финансов одит и публичността на финансовите отчети, докладите за дейността и докладите за плащанията към правителствата на предприятията и групите предприятия;

5. задълженията и отговорностите на ръководителя на предприятието.

Чл. 2. За целите на този закон предприятия са:

1. (доп. – ДВ, бр. 97 от 2016 г., в сила от 1.01.2017 г.) търговците по смисъла на Търговския закон, включително клоновете на чуждестранните търговци;

2. местните юридически лица, които не са търговци;

3. бюджетните предприятия;

4. (изм. – ДВ, бр. 97 от 2016 г., в сила от 1.01.2017 г.) консорциумите по смисъла на Търговския закон, дружествата по Закона за задълженията и договорите, съвместните предприятия и други обединения, базирани на договорни отношения, по които страните имат права върху нетните активи;

5. осигурителните каси по чл. 8 от Кодекса за социално осигуряване;

6. търговските представителства;

7. чуждестранните юридически лица, които осъществяват стопанска дейност в Република България чрез място на стопанска дейност, с изключение на случаите, когато стопанската дейност се осъществява от чуждестранно лице от държава – членка на Европейския съюз, или от друга държава – страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, единствено при условията на свободно предоставяне на услуги.

Раздел II

Текущо счетоводно отчитане, счетоводни документи, счетоводна информация и счетоводни системи

Чл. 3. (1) Текущото счетоводно отчитане се организира по реда на този закон и се извършва по способа на двустранното счетоводно записване.

(2) Предприятията осъществяват текущото счетоводно отчитане на всички стопански операции, които водят до изменения на имущественото и финансовото им състояние, финансовите резултати от дейността, паричните потоци и собствения капитал, в хронологичен ред.

(3) Предприятията осъществяват текущото счетоводно отчитане на основата на документална обоснованост на стопанските операции и факти при спазване изискванията за съставянето на документи по този закон.

(4) Едноличните търговци с нетни приходи от продажби за предходния отчетен период в размер, който не надхвърля 50 000 лв., могат да отчитат дейността си по способа на едностранното счетоводно записване.

Чл. 4. (1) Счетоводният документ е хартиен или технически носител на счетоводна информация, класифициран като първичен, вторичен и регистър.

(2) Първичният документ е носител на информация за регистрирана за първи път стопанска операция.

(3) Вторичният документ е носител на преобразувана (обобщена или диференцирана) информация, получена от първичните счетоводни документи.

(4) Регистърът е носител на хронологично систематизирана информация за стопански операции от първични и/или вторични счетоводни документи.

(5) Счетоводен документ по ал. 1 може да е електронен документ, който съдържа информацията, изисквана по този закон, издаден и получен в какъвто и да е електронен формат при спазване на изискванията на Закона за електронния документ и електронния подпис.

Чл. 5. (1) Счетоводните документи в предприятията се съставят на български език с арабски цифри и в левове. Те могат да се съставят и на съответния чужд език в чуждестранна валута в случаите на сделки, уговорени в чуждестранна валута с чуждестранни контрагенти. Когато сделката е уговорена в чуждестранна валута, левовата ѝ равностойност се определя, като към сумата в чуждестранна валута се прилага централният курс на Българска народна банка към датата на сделката.

(2) Счетоводните документи, които постъпват в предприятията на чужд език, се превеждат на български език, в случаите, когато това е предвидено в закон.

Чл. 6. (1) Първичният счетоводен документ, адресиран до външен получател, съдържа най-малко следната информация:

1. наименование и номер на документа, съдържащ само арабски цифри;

2. дата на издаване;

3. наименование или име, адрес и единен идентификационен код от Търговския регистър или единен идентификационен код по Булстат или единен граждански номер или личен номер на чужденец на издателя и получателя;

4. предмет, натурално и стойностно изражение на стопанската операция.

(2) Адресът по ал. 1, т. 3 е адресът за кореспонденция по чл. 28, ал. 1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

(3) Първичният счетоводен документ, който засяга само дейността на предприятието, съдържа най-малко следната информация:

1. наименование и номер на документа, съдържащ само арабски цифри;

2. дата на издаване;

3. наименование на предприятието;

4. предмет, натурално и стойностно изражение на стопанската операция;

5. име и подпис на съставителя.

(4) При съставяне на счетоводен документ, който засяга само дейността на предприятието чрез автоматични устройства или системи, подписът на съставителя може да се замени с цифров или с друг идентификатор, еднозначно разпознаващ и определящ съставителя на счетоводния документ.

(5) Документална обоснованост е налице, когато в първичния счетоводен документ липсва част от изискуемата информация по ал. 1 и 3, но за нея има документи, които я удостоверяват.

(6) Освен в случаите по ал. 5 документална обоснованост е налице и когато първичният счетоводен документ е издаден от лице, което не е предприятие по смисъла на този закон, и в документа липсва част от изискуемата информация по ал. 1, когато този документ отразява вярно документираната стопанска операция.

(7) При плащане на публични и частни държавни и общински задължения, възникнали на основание и по реда на закон, се приема, че стопанската операция е документално обоснована при наличие на съответния платежен документ за извършеното плащане.

Чл. 7. (1) Първичен счетоводен документ по чл. 6, ал. 1 се издава, когато това е предвидено в закон.

(2) Първичен счетоводен документ може да не бъде издаден, когато стопанската операция е документирана с фискален бон или системен бон, издаден по реда на наредбата по чл. 118, ал. 4 от Закона за данък върху добавената стойност, или с ценна книга, издадена по реда на Наредбата за условията и реда за отпечатване и контрол върху ценни книжа (обн., ДВ, бр. 101 от 1994 г.; изм., бр. 38 от 1995 г., бр. 73 от 1998 г., бр. 8 от 2001 г., бр. 54 от 2008 г., бр. 22 от 2011 г. и бр. 60 от 2015 г.), и получател по нея е физическо лице, което не е търговец.

(3) Алинея 2 не се прилага, когато получателът е изискал издаването на първичен счетоводен документ.

Чл. 8. Поправки и добавки в първичните счетоводни документи не се допускат. Погрешно съставени първични счетоводни документи се анулират и се съставят нови.

Чл. 9. Не се допуска:

1. отчитане на стопански операции в извънсчетоводни книги или регистри;

2. счетоводно отчитане на фиктивни или недостатъчно идентифицирани сделки, несъществуващи разходи, както и задължения с неточно определен предмет, извършено с цел подкупване на длъжностни лица или прикриване на подкуп.

Чл. 10. Лицата, които са съставили и подписали счетоводните документи и техническите информационни носители, носят отговорност за достоверността на информацията в тях.

Чл. 11. (1) При изграждането и поддържането на счетоводната система предприятията осигуряват:

1. всеобхватно хронологично регистриране на счетоводните операции;

2. получаване на аналитична и обобщена информация по счетоводен път, представяща най-точно и по най-подходящ начин годишните финансови отчети на предприятието;

3. междинно и годишно приключване на счетоводните регистри;

4. изменения в извършените счетоводни записвания чрез съставяне на коригиращи счетоводни статии;

5. прилагане на утвърдения от ръководителя на предприятието индивидуален сметкоплан;

6. прилагане на утвърдена от ръководителя на предприятието счетоводна политика.

(2) Когато при осъществяване на счетоводството се използва счетоводен софтуер, той трябва да е разработен при спазване на изискванията на този закон и да дава възможност обработваните чрез него данни и изходните документи да са на български език.

Раздел III

Съхраняване на счетоводна информация

Чл. 12. (1) Счетоводната информация се съхранява на хартиен и/или на технически носител в предприятието в следните срокове:

1. ведомости за заплати – 50 години, считано от 1 януари на отчетния период, следващ отчетния период, за който се отнасят;

2. счетоводни регистри и финансови отчети, включително документи за данъчен контрол, одит и последващи финансови инспекции – 10 години, считано от 1 януари на отчетния период, следващ отчетния период, за който се отнасят;

3. всички останали носители на счетоводна информация – три години, считано от 1 януари на отчетния период, следващ отчетния период, за който се отнасят.

(2) Счетоводната информация може да се съхранява в частни или държавни архиви по реда на Закона за Националния архивен фонд при спазване на изискванията по ал. 1.

(3) При прекратяване на предприятие чрез преобразуване носителите на счетоводна информация (хартиени и/или технически) се предават на приемащото и/или новоучреденото предприятие/предприятия.

(4) При прекратяване на предприятие или когато предприятието няма правопреемник, ведомостите за заплати се предават в Националния осигурителен институт по реда на чл. 5, ал. 10 от Кодекса за социално осигуряване.

Чл. 13. След изтичането на срока за съхранението им носителите на счетоводна информация (хартиени или технически), които не подлежат на предаване в Националния архивен фонд или в Националния осигурителен институт, могат да се унищожават.

Чл. 14. (1) При прекратяване на трудово, служебно или облигационно правоотношение с лице, което извършва текущо счетоводно отчитане и съставя финансови отчети, счетоводната документация се предава на лице, определено от ръководителя на предприятието.

(2) Приемането и предаването по ал. 1 се извършват в присъствието на комисия по ред и начин, определени от ръководителя на предприятието.

(3) При прекратяване на трудовото, служебното или облигационното правоотношение на ръководителя на предприятието същият е длъжен да предаде на лице, определено от съответния компетентен орган на предприятието, цялата намираща се при него счетоводна и друга служебна документация.

Раздел IV

Правомощия на министъра на финансите

Чл. 15. Министърът на финансите:

1. осъществява координацията и взаимодействието с Европейската комисия и Съвета на Европейския съюз при хармонизация на българското счетоводно законодателство с европейското счетоводно законодателство;
2. дава становища и методически указания по прилагането на този закон и Националните счетоводни стандарти;
3. предприема мерки за развитието и усъвършенстването на счетоводството.

Раздел V

Права и задължения на ръководителя на предприятието

Чл. 16. (1) Ръководителят на предприятието:

1. утвърждава индивидуалния сметкоплан на предприятието;
2. организира текущото счетоводно отчитане в съответствие с разпоредбите на този закон;
3. утвърждава формата на счетоводството, която осигурява синхронизирано осъществяване на хронологичното и систематичното (аналитично и синтетично) счетоводно отчитане;
4. отговаря за съставянето, съдържанието и публикуването на финансовите отчети и на годишните доклади, изисквани по този закон;
5. определя периодичността на финансовите отчети за нуждите на управлението на предприятието;
6. отговаря за извършването на независим финансов одит от регистрирани одитори;
7. определя реда и начина за извършване на инвентаризация;
8. отговаря за съхраняването на счетоводната информация по реда и в сроковете по раздел III;
9. определя реда и движението на счетоводните документи от момента на тяхното създаване или получаване в предприятието до момента на унищожаването или предаването им съгласно този закон.

(2) Ръководителят и членовете на управителния и надзорния орган на предприятието отговарят за съставянето, извършването на независим финансов одит от регистрирани одитори и публикуването на годишните финансови отчети, консолидираните финансови отчети и годишните доклади по глава седма в съответствие с изискванията на този закон и съобразно правомощията им по Търговския закон.

Раздел VI

Съставители на финансови отчети

Чл. 17. (1) Междинните, годишните и консолидираните отчети на предприятията се съставят от физически лица, които са в трудово, служебно или облигационно правоотношение с предприятието, или от счетоводни предприятия.

(2) Алинея 1 може да не се прилага за годишните финансови отчети на едноличните търговци, които прилагат способа на едностранното счетоводно записване по реда на чл. 3, ал. 4, и за микропредприятията по чл. 19, ал. 2, които не са осъществявали дейност през отчетния период. В тези случаи финансовите отчети се съставят от собствениците или съдружниците на тези предприятия.

Чл. 18. Физическите лица по чл. 17, ал. 1, които съставят финансовите отчети, и управляващите и/или представляващите счетоводните предприятия, които подписват финансовите отчети, когато финансовите отчети са съставени от счетоводни предприятия, трябва да отговарят на следните изисквания:

1. да имат придобита задължителна минимална степен на завършено образование и съответстващ към него действителен стаж по специалността, както следва:

а) висше счетоводно-икономическо образование и стаж в областта на счетоводството, външния и вътрешния одит и финансовата инспекция, данъчните ревизии или като преподавател по счетоводство и контрол, съответно:

аа) при магистърска степен – две години;

бб) при бакалавърска степен – три години;

вв) при степен "професионален бакалавър" – 4 години;

б) друго висше икономическо образование и 5 години стаж в областта на счетоводството, външния и вътрешния одит и финансовата инспекция, данъчните ревизии или като преподавател по счетоводство и контрол;

в) средно икономическо образование и 8 години стаж като счетоводител;

2. да не са осъждани за престъпление от общ характер по глава пета и по глава шеста, раздел I от Особената част на Наказателния кодекс.

Глава втора

КАТЕГОРИИ ПРЕДПРИЯТИЯ И ГРУПИ ПРЕДПРИЯТИЯ

Раздел I

Категории предприятия

Чл. 19. (1) За целите на този закон се определят следните категории предприятия:

1. микропредприятия;
2. малки предприятия;
3. средни предприятия;
4. големи предприятия.

(2) Микропредприятия са предприятия, които към 31 декември на текущия отчетен период не надвишават най-малко два от следните показателя:

1. балансова стойност на активите – 700 000 лв.;
2. нетни приходи от продажби – 1 400 000 лв.;
3. средна численост на персонала за отчетния период – 10 души.

(3) Малки предприятия са предприятия, които към 31 декември на текущия отчетен период не надвишават най-малко два от следните показателя:

1. балансова стойност на активите – 8 000 000 лв.;
2. нетни приходи от продажби – 16 000 000 лв.;
3. средна численост на персонала за отчетния период – 50 души.

(4) Средни предприятия са предприятия, които не са малки предприятия и които към 31 декември на текущия отчетен период не надвишават най-малко два от следните показателя:

1. балансова стойност на активите – 38 000 000 лв.;
2. нетни приходи от продажби – 76 000 000 лв.;
3. средна численост на персонала за отчетния период – 250 души.

(5) Големи предприятия са предприятия, които към 31 декември на текущия отчетен период надвишават най-малко два от следните показателя:

1. балансова стойност на активите – 38 000 000 лв.;

2. нетни приходи от продажби – 76 000 000 лв.;

3. средна численост на персонала за отчетния период – 250 души.

Чл. 20. (1) Промяна в категорията по чл. 19 се извършва, когато предприятие за последните два отчетни периода престане да отговаря на два от трите показателя за съответната категория. Категорията се променя от началото на следващия (трети) отчетен период.

(2) В случаите по ал. 1, когато за последните два отчетни периода предприятието отговаря на показателите за две различни категории, същото се категоризира според показателите за последния отчетен период.

(3) За отчетния период, в който предприятие по § 1, т. 22 от допълнителните разпоредби престане да бъде предприятие от обществен интерес, същото се отчита като предприятие от обществен интерес.

Раздел II

Категории групи предприятия

Чл. 21. (1) За целите на този закон се определят следните категории групи предприятия:

1. малки групи;

2. средни групи;

3. големи групи.

(2) Малки групи са групи предприятия, на които сумата от показателите съгласно годишните им финансови отчети на консолидирана основа, съставени към 31 декември на текущия отчетен период, не надхвърля праговете най-малко на два от следните три показателя:

1. балансова стойност на активите – 8 000 000 лв.;

2. нетни приходи от продажби – 16 000 000 лв.;

3. средна численост на персонала за отчетния период – 50 души.

(3) Средни групи са групи предприятия, които не са малки групи, на които сумата от показателите съгласно годишните им финансови отчети на консолидирана основа, съставени към 31 декември на текущата година, не надхвърля праговете най-малко на два от следните три показателя:

1. балансова стойност на активите – 38 000 000 лв.;

2. нетни приходи от продажби – 76 000 000 лв.;

3. средна численост на персонала за отчетния период – 250 души.

(4) Големи групи са групи предприятия, на които сумата от показателите съгласно годишните им финансови отчети на консолидирана основа, съставени към 31 декември на текущата година, надхвърля праговете най-малко на два от следните три показателя:

1. балансова стойност на активите – 38 000 000 лв.;

2. нетни приходи от продажби – 76 000 000 лв.;

3. средна численост на персонала за отчетния период – 250 души.

(5) (Нова – ДВ, бр. 97 от 2016 г., в сила от 1.01.2017 г.) Категориите на групите предприятия могат да се определят и на основа на сбора на стойностите на показателите съгласно индивидуалните годишни финансови отчети на предприятията от групата, съставени към 31 декември на текущия отчетен период. В този случай при определяне на категорията на групата праговете на показателите за балансова стойност на активите и нетни приходи от продажби по ал. 2, 3 и 4 се увеличават с 20 на сто.

Чл. 22. (1) Промяна в категорията по чл. 21 се извършва, когато за последните два отчетни периода група престане да отговаря на два от трите показателя за съответната категория. Категорията се променя от началото на следващия отчетен период.

(2) В случаите по ал. 1, когато за последните два отчетни периода група отговаря на показателите за две различни категории, тя се категоризира съгласно показателите за последния отчетен период.

Глава трета

ФИНАНСОВИ ОТЧЕТИ

Раздел I

Общи изисквания към финансовите отчети

Чл. 23. Финансовите отчети се съставят на български език, с арабски цифри и в хиляди левове.

Чл. 24. (1) Финансовите отчети трябва да представят вярно и честно имущественото и финансовото състояние и финансовите резултати от дейността на предприятието, паричните потоци и собствения капитал.

(2) Вярното и честното представяне изисква достоверно показване на ефектите от операциите, други събития и условия в съответствие с определенията и критериите за признаване на активи, пасиви, приходи и разходи, заложи в приложимите счетоводни стандарти.

(3) Съдържанието на финансовите отчети трябва да е ясно и разбираемо.

Чл. 25. (1) Във финансовите отчети се посочват:

1. наименованието на предприятието, правната му форма, седалище и адрес на управление, както и информация, ако предприятието е прекратено;
2. регистърът, в който предприятието е вписано, и регистрационният му номер от този регистър;
3. друга информация, изисквана от този или друг закон и приложимите счетоводни стандарти.

(2) Финансовите отчети се подписват от:

1. ръководителя на предприятието;
2. физическото лице, което е съставило финансовия отчет, или от представляващия и/или управляващия счетоводното предприятие, когато финансовият отчет е съставен от счетоводно предприятие.

(3) Във финансовите отчети се посочва името на лицето по ал. 2 и се поставят печатът на предприятието и печатът на счетоводното предприятие.

(4) В случаите, когато финансовите отчети подлежат на независим финансов одит, подписите и печатите на лицата, извършили независимия финансов одит на финансовия отчет, се поставят съгласно изискванията на Закона за независимия финансов одит.

Чл. 26. (1) Позициите, които се представят във финансовите отчети, се признават и оценяват в съответствие със следните принципи:

1. действащо предприятие – приема се, че предприятието е действащо и ще остане такова в предвидимо бъдеще; приема се, че предприятието няма нито намерение, нито необходимост да ликвидира или значително да намали обема на своята дейност;

2. последователност на представянето и сравнителна информация – представянето и класификацията на статиите във финансовите отчети, счетоводните политики и методите на оценяване се запазват и прилагат последователно и през следващите отчетни периоди с цел постигане на сравнимост на счетоводните данни и показатели на финансовите отчети;

3. предпазливост – оценяване и отчитане на предполагаемите рискове и очакваните евентуални загуби при счетоводното третиране на стопанските операции с цел получаване на действителен финансов резултат;

4. начисляване – предприятието изготвя финансовите си отчети, с изключение на отчетите, свързани с паричните потоци, на базата на принципа на начисляването – ефектите от сделки и други събития се признават в момента на тяхното възникване, независимо от момента на получаването или плащането на паричните средства или техните еквиваленти, и се включват във финансовите отчети за периода, за който се отнасят;

5. независимост на отделните отчетни периоди и стойностна връзка между начален и краен баланс – всеки отчетен период се третира счетоводно сам за себе си, независимо от обективната му връзка с предходния и със следващия отчетен период, като данните на финансовия отчет в началото на текущия отчетен период трябва да съвпадат с данните в края на предходния отчетен период;

6. същественост – предприятието представя поотделно всяка съществена група статии с подобен характер; обединяване на суми по статии с подобен характер се допуска, когато сумите са несъществени или обединяването е направено с цел постигане на по-голяма яснота; сумата по статия е съществена, ако пропуските и неточното представяне на позицията биха могли да повлияят върху икономическите решения на ползвателите, взети въз основа на финансовите отчети, или биха довели до нарушаване на изискването за вярно и честно представяне на имущественото и финансовото състояние, финансовите резултати от дейността, промените в паричните потоци и в собствения капитал;

7. компенсиране – предприятието не извършва прихващания между активи и пасиви или приходи и разходи и отчита поотделно както активи и пасиви, така и приходи и разходи;

8. предимство на съдържанието пред формата – сделките и събитията се отразяват счетоводно в съответствие с тяхното съдържание, същност и икономическа реалност, а не формално според правната им форма;

9. оценяване на позициите, които са признати във финансовите отчети, се извършва по цена на придобиване, която може да е покупна цена или себестойност или по друг метод, когато това се изисква в приложимите счетоводни стандарти.

(2) Предприятията осъществяват счетоводството при спазване на принципите по ал. 1 или в съответствие с принципите и изискванията на Международните счетоводни стандарти, когато счетоводната база на предприятието са Международните счетоводни стандарти.

Чл. 27. Предприятията съставят:

1. годишен финансов отчет към 31 декември на отчетния период;

2. консолидиран финансов отчет към 31 декември на отчетния период, когато предприятието майка е дружество по дял трети на част втора от Търговския закон;

3. междинни финансови отчети, обхващащи период, по-кратък от един отчетен период, когато това се изисква от закон или по решение на ръководителя на предприятието.

Раздел II

Инвентаризация

Чл. 28. (1) Предприятията извършват инвентаризация на активите и пасивите най-малко веднъж годишно с цел достоверното им представяне във финансовите отчети.

(2) Предприятията, чиито нетни приходи от продажби не надвишават 200 000 лв. за текущия отчетен период, не извършват задължителна инвентаризация по ал. 1.

(3) Инвентаризация се извършва и по решение на ръководителя на предприятието, по искане на органите на съдебната власт и на други органи, когато това е предвидено в закон.

Раздел III

Годишни финансови отчети

Чл. 29. (1) Годишният финансов отчет за всички предприятия се състои най-малко от счетоводен баланс, отчет за приходите и разходите и приложение.

(2) Формата, структурата и съдържанието на пълния комплект на финансовия отчет се определят с приложимите счетоводни стандарти.

(3) Годишният финансов отчет на едноличните търговци, на които размерът на нетните приходи от продажби за текущия отчетен период не надхвърля 200 000 лв. и не подлежи на задължителен независим финансов одит, може да се състои само от отчет за приходите и разходите.

(4) Годишният финансов отчет на микропредприятията може да се състои само от съкратен баланс и съкратен отчет за приходите и разходите по раздели.

(5) Алинея 4 не се прилага за инвестиционните дружества и финансовите холдингови дружества, категоризирани като микропредприятия.

(6) Годишният финансов отчет на малките предприятия може да се състои от съкратен баланс, съкратен отчет за приходите и разходите по раздели и групи и приложение.

(7) Годишните финансови отчети по ал. 3, 4 и 6 дават вярна и честна представа за активите, пасивите, финансовото състояние и резултатите от дейността на предприятието.

(8) Предприятията по ал. 1, 3, 4 и 6 могат по избор да съставят пълен комплект финансови отчети.

(9) Годишният финансов отчет на средните и големите предприятия, както и на предприятията от обществен интерес се съставя в пълен комплект съгласно приложимите счетоводни стандарти.

(10) За предприятията, които са контролирани от държавата или общините или са подпомагани от тях чрез субсидии, преференциални заеми, държавни гаранции и други форми на държавна помощ, министърът на финансите може да изисква представянето на допълнителни отчети и информация в определени от него форма, съдържание, срокове и ред на изготвяне и представяне.

Чл. 30. (1) Големите предприятия и предприятията от обществен интерес в пояснителните приложения оповестяват начислените за годината суми за услугите, предоставяни от регистрираните одитори, поотделно за:

1. независим финансов одит;

2. данъчни консултации;

3. други услуги, несвързани с одита.

(2) В пояснителните приложения на консолидирания финансов отчет се оповестява по аналогичен начин информацията, посочена в ал. 1, по отношение на предприятията, включени в консолидацията.

Раздел IV

Консолидирани финансови отчети

Чл. 31. (1) Консолидиран финансов отчет се съставя от предприятие майка по правилата и изискванията на:

1. Националните счетоводни стандарти – за предприятията, които съставят и представят годишния си финансов отчет на базата на Националните счетоводни стандарти;

2. Международните счетоводни стандарти – за предприятията, които съставят и представят годишния си финансов отчет на базата на Международните счетоводни стандарти.

(2) Консолидиран финансов отчет се съставя от предприятие майка независимо от това къде се намират седалищата на дъщерните й предприятия.

Чл. 32. Консолидиран финансов отчет може да не се съставя от предприятие майка на малка група, освен ако в групата има поне едно предприятие от обществен интерес.

Чл. 33. Формата, структурата и съдържанието на консолидирания финансов отчет се определят с приложимите счетоводни стандарти.

Глава четвърта

ПРИЛОЖИМА СЧЕТОВОДНА БАЗА

Чл. 34. (1) Годишните финансови отчети на предприятията от обществен интерес се съставят на базата на Международните счетоводни стандарти.

(2) Годишните финансови отчети на микропредприятията, малките, средните и големите предприятия се съставят на базата на Националните счетоводни стандарти.

(3) Предприятията по ал. 2 могат да изберат да съставят годишните си финансови отчети на базата на Международните счетоводни стандарти, при условие че не е извършвана промяна на счетоводната база.

(4) Предприятие, което през един отчетен период е съставило и представило годишния си финансов отчет на базата на Международните счетоводни стандарти, не може да прилага Националните счетоводни стандарти.

(5) Консолидираните и междинните финансови отчети се съставят на базата на счетоводните

станданти, въз основа на които се съставя годишният финансов отчет на предприятието, което съставя консолидирания или междинния финансов отчет.

Чл. 35. (1) Годишните финансови отчети на предприятията в производство по ликвидация или в несъстоятелност се съставят на базата на национален счетоводен стандарт.

(2) Предприятия – юридически лица с нестопанска цел, независимо от категорията им по чл. 19, съставят годишните си финансови отчети на базата на национален счетоводен стандарт.

Чл. 36. (1) Националните счетоводни стандарти се приемат от Министерския съвет и са в съответствие с актовете на Европейския съюз и националните особености.

(2) Националните счетоводни стандарти се обнародват в "Държавен вестник".

Глава пета

НЕЗАВИСИМ ФИНАНСОВ ОДИТ

Чл. 37. (1) На задължителен независим финансов одит от регистрирани одитори подлежат годишните и консолидираните финансови отчети на:

1. малки предприятия, които към 31 декември на текущия отчетен период надвишават най-малко два от следните показатели:

а) балансова стойност на активите – 2 000 000 лв.;

б) нетни приходи от продажби – 4 000 000 лв.;

в) средна численост на персонала за отчетния период – 50 души;

2. средните и големите предприятия;

3. предприятията от обществен интерес;

4. средните и големите групи и групите, в които има поне едно предприятие от обществен интерес;

5. предприятия, за които това изискване е установено със закон.

(2) Независимо от ал. 1 годишните и консолидираните финансови отчети на акционерните дружества и командитните дружества с акции подлежат на задължителен независим финансов одит, с изключение на случаите, когато дружествата не са осъществявали дейност през отчетния период.

(3) Консолидираните финансови отчети и годишните финансови отчети на предприятията, включени в консолидацията, подлежат на независим финансов одит.

(4) На задължителен независим финансов одит от регистрирани одитори подлежат годишните финансови отчети на юридическите лица с нестопанска цел, определени за осъществяване на общественополезна дейност, когато за текущата година превишават един от следните показатели:

1. балансова стойност на активите към 31 декември – 1 000 000 лв.;

2. размер на нетните приходи от стопанска и приходите от нестопанска дейност за текущата година – 2 000 000 лв.;

3. обща сума на получените през текущата година финансираня и неусвоени към 31 декември на текущата година финансираня, получени през предходни отчетни периоди – 1 000 000 лв.

(5) На задължителен независим финансов одит от регистрирани одитори подлежат годишните финансови отчети на юридическите лица с нестопанска цел, определени за осъществяване на общественополезна дейност и извършващи дейност по чл. 116 от Семейния кодекс.

(6) Регистрираните одитори, които извършват независим финансов одит на годишни и консолидирани финансови отчети, в одиторския доклад задължително изразяват становище:

1. съответства ли докладът за дейността на финансовите отчети за същия отчетен период;

2. изготвен ли е докладът за дейността в съответствие с приложимите законови изисквания и заявяват дали в резултат на придобитото познаване и разбиране на дейността на предприятието и обстановката, в която то работи, са установили случаи на съществено невярно представяне в доклада за дейността и посочват характера на невярното представяне;

3. в декларацията за корпоративно управление представена ли е изискваната от съответните нормативни актове информация;

4. предоставена ли е нефинансовата декларация и дали декларацията е изготвена в съответствие с изискванията на този закон;

5. предоставен ли е доклад за плащанията към правителствата и дали докладът е изготвен в съответствие с изискванията на този закон.

Глава шеста

ПУБЛИЧНОСТ НА ФИНАНСОВИТЕ ОТЧЕТИ

Чл. 38. (1) Предприятията публикуват годишния финансов отчет, консолидирания финансов отчет и годишните доклади по глава седма, приети от общото събрание на съдружниците или акционерите или от съответния орган, както следва:

1. всички търговци по смисъла на Търговския закон – чрез заявяване за вписване и представяне за обявяване в търговския регистър, в срок до 30 юни на следващата година;

2. (изм. – ДВ, бр. 74 от 2016 г., в сила от 1.01.2018 г.) юридическите лица с нестопанска цел със статут в обществена полза – чрез заявяване за обявяване и предоставянето им в регистър на юридическите лица с нестопанска цел, воден от Агенцията по вписванията при условията и по реда на Закона за юридическите лица с нестопанска цел, в срок до 30 юни на следващата година;

3. останалите предприятия – чрез икономическо издание или чрез интернет, в срок до 30 юни на следващата година.

(2) Когато финансовият отчет първоначално е заявен за публикуване в срока по ал. 1 и е постановен отказ за публикуване по чл. 22, ал. 5 от Закона за търговския регистър и в 14-дневен срок от влизането му в сила е подадено повторно заявление за публикуване, се смята, че финансовият отчет е подаден в срок.

(3) Годишните финансови отчети и докладът за дейността се публикуват във вида и с текста, въз основа на които регистрираният одитор е изразил становището си. На публикуване подлежи и пълният текст на одиторския доклад.

(4) Малките предприятия, които не подлежат на задължителен независим финансов одит, могат да не публикуват своите отчети за приходите и разходите и докладите за дейността.

(5) По реда на ал. 1 заедно с годишния финансов отчет акционерните дружества, командитните дружества с акции и дружествата с ограничена отговорност, които са средни или големи предприятия или предприятия от обществен интерес, публикуват и информация за предложението на органа на управление за разпределение на печалбата или за покриване на загуба за предходната година и решението на общото събрание на акционерите/съдружниците за начина на разпределяне на печалбата или за покриване на загуба за предходната година.

(6) Годишният финансов отчет на предприятие майка, което изготвя консолидиран финансов отчет, се публикува едновременно с консолидирания финансов отчет на групата заедно с годишните доклади по глава седма към тях.

(7) Когато отчетите и докладите на предприятията по ал. 1, т. 3 се публикуват в интернет, до тях трябва да бъде осигурен свободен безплатен достъп за период не по-кратък от три години след датата на публикуването им.

(8) Предприятията по ал. 1, т. 3 при поискване предоставят информация за мястото, където са публикувани техните отчети и доклади.

(9) Алинеи 1 – 8 не се прилагат за бюджетните предприятия и едноличните търговци, които не подлежат на задължителен независим финансов одит.

(10) Предприятие майка, което е едновременно и дъщерно предприятие и съгласно приложимите счетоводни стандарти не е задължено да съставя консолидиран финансов отчет, публикува на български език в сроковете по ал. 1 консолидиран финансов отчет и консолидиран доклад за дейността, изготвени от предприятието майка. Когато предприятието майка е регулирано от законодателството на трета държава, консолидираният финансов отчет се заверява от одитори или одиторски дружества, които извършват одит

съгласно законодателството на държавата, приложимо към предприятието майка.

(11) (Нова – ДВ, бр. 95 от 2016 г.) В срок до 31 юли на текущата година Агенцията по вписванията предоставя в електронен вид на Националната агенция за приходите списък с предприятията, които не са публикували годишните си финансови отчети за предходната година в срока по ал. 1 и 2. Списъкът трябва да съдържа наименованието на предприятието и код по БУЛСТАТ. В срок до 30 септември на текущата година Националната агенция за приходите предприема необходимите мерки за извършването на проверки и установяване на нарушения по ал. 1 – 10.

Глава седма **ГОДИШНИ ДОКЛАДИ**

Раздел I **Годишен доклад за дейността**

Чл. 39. Предприятията изготвят годишен доклад за дейността, който съдържа най-малко следната информация:

1. обективен преглед, който представя вярно и честно развитието и резултатите от дейността на предприятието, както и неговото състояние, заедно с описание на основните рискове, пред които е изправено;

2. анализ на финансови и нефинансови основни показатели за резултата от дейността, имащи отношение към стопанската дейност, включително информация по въпроси, свързани с екологията и служителите; при изготвяне на анализа в доклада за дейността могат да се включат препратки към сумите на разходите, отчетени в годишните финансови отчети, и допълнителни обяснения във връзка с тях;

3. всички важни събития, които са настъпили след датата, към която е съставен годишният финансов отчет;

4. вероятното бъдещо развитие на предприятието;

5. действията в областта на научноизследователската и развойната дейност;

6. информация за придобиване на собствени акции, изисквана по реда на чл. 187д от Търговския закон;

7. наличието на клонове на предприятието;

8. използваните от предприятието финансови инструменти, а когато е съществено за оценяване на активите, пасивите, финансовото състояние и финансовия резултат, се оповестяват и:

а) целите и политиката на предприятието по управление на финансовия риск, включително политиката му на хеджиране на всеки основен тип хеджирана позиция, за която се прилага отчитане на хеджирането;

б) експозицията на предприятието по отношение на ценовия, кредитния и ликвидния риск и риска на паричния поток.

Чл. 40. (1) Предприятията от обществен интерес по § 1, т. 22, букви "а", "б" и "в" от допълнителните разпоредби включват в своя доклад за дейността декларация за корпоративно управление съгласно Закона за публичното предлагане на ценни книжа.

(2) Декларацията за корпоративно управление може да бъде представена като:

1. отделен доклад, публикуван заедно с доклада за дейността;
2. документ, който е обществено достъпен на интернет страницата на предприятието.

Чл. 41. Големите предприятия, които са предприятия от обществен интерес и които към 31 декември на отчетния период надвишават критерия за среден брой служители през финансовата година от 500 души, включват в доклада за дейността си нефинансова декларация по чл. 48.

Чл. 42. (1) Микро- и малките предприятия, които не подлежат на задължителен независим финансов одит, могат да не изготвят доклад за дейността, при условие че информацията относно придобиването на собствените им акции, изисквана от чл. 187д от Търговския закон, е оповестена в приложението към годишния финансов отчет или в бележка под линия към съставения счетоводен баланс.

(2) Алинея 1 не се прилага за инвестиционните дружества и финансовите холдингови дружества, категоризирани като микро- или малки предприятия.

Чл. 43. Микро-, малките и средните предприятия могат да не включват в доклада за дейността нефинансова информация.

Раздел II

Консолидиран доклад за дейността

Чл. 44. Предприятие майка, задължено да съставя консолидиран финансов отчет по реда на чл. 31, изготвя консолидиран доклад за дейността.

Чл. 45. Консолидираният доклад за дейността съдържа информацията, изисквана по чл. 39 – 41 при отчитане на съществените корекции в резултат на специфичните характеристики на консолидирания доклад за дейността, като информацията се представя по начин, улесняващ преценката на състоянието на консолидираните предприятия като цяло.

Чл. 46. Когато предприятие майка е задължено да изготвя годишен доклад за дейността и консолидиран доклад за дейността, двата доклада могат да бъдат изготвени като един доклад.

Чл. 47. В консолидирания доклад за дейността се прилагат следните корекции на информацията, изисквана по реда на чл. 39 – 41:

1. при отчитане на данни за придобитите собствени акции и дялове в консолидирания доклад за дейността се посочват броят и номиналната стойност, а ако такава липсва – отчетната стойност на всички акции и дялове на предприятието майка, притежавани от предприятието майка, неговите дъщерни предприятия или от лица, които действат от свое име, но за сметка на някое от тези предприятия;

2. при оповестяване на системите за вътрешен контрол и управление на риска в декларацията за корпоративно управление се включва позоваване на основните характеристики на системите за контрол и управление на риска за консолидираните предприятия като цяло.

Раздел III

Нефинансова декларация

Чл. 48. (В сила от 1.01.2017 г. - ДВ бр. 95 от 2015 г.) (1) Нефинансовата декларация съдържа описание на политиките на предприятията по отношение на дейностите им, осъществявани в областта на екологията, социалните въпроси и тези, свързани със служителите, правата на човека, борбата против корупцията, разнообразието и равенството на половете в ръководните органи на предприятията – брой на жени и мъже, възраст, географско разнообразие, образование, професионални качества, религия.

(2) Нефинансовата декларация включва:

1. кратко описание на бизнес модела на предприятието – цел, стратегия, организационна структура, инфраструктура, продукти, следвани политики по отношение на основните и спомагателните дейности на предприятието и други;

2. описание на политиките, които предприятието е приело и следва по отношение на екологичните и социалните въпроси, включително дейностите, които е извършило през отчетния период и резултатите от тях;

3. целите, рисковете и задачите, които предстоят по отношение на екологичните и социалните политики, включително описание на такива дейности, които биха довели до неблагоприятно въздействие върху екологията, служителите или други социални въпроси;

4. описание на основните показатели за резултатите от дейностите, свързани с екологичните и социалните въпроси.

(3) Когато предприятието не спазва приетите политики по отношение на един или няколко от въпросите – предмет на нефинансовата декларация, тя трябва да съдържа ясно и аргументирано обяснение за причините, поради които приетите политики не се спазват.

(4) Нефинансовата декларация по ал. 1 включва по целесъобразност и препратки и допълнителни обяснения за сумите на разходите, отчетени в годишните финансови отчети.

(5) Предприятията могат да не публикуват информация за предстоящи промени в политиките си, свързани с екологичните или социалните въпроси, които са в процес на договаряне, когато публикуването на подобна информация би довело до вреда на предприятието. Непубликуването на информацията в процес на договаряне не трябва да пречи на обективното разбиране за развитието, резултатите, състоянието на предприятието и въздействието на неговата дейност върху екологията и социалните въпроси. Когато такава информация не се публикува, ръководителят и членовете на управителния и надзорния орган на предприятието трябва да представят аргументирано становище за причините, по които информацията не е публикувана.

Чл. 49. (В сила от 1.01.2017 г. - ДВ бр. 95 от 2015 г.) Предприятията са изпълнили задължението за изготвяне на нефинансова декларация, когато:

1. в доклада за дейността са включени информация и анализ по въпроси, свързани с екологията и служителите;

2. е изготвен отделен доклад за информацията, изисквана за нефинансовата декларация, при условие че този доклад:

а) се публикува заедно с доклада за дейността;

б) е общественодостъпен в срок до 30 юни на следващата година на интернет страницата на предприятието, като това обстоятелство се посочва в доклада за дейността.

Чл. 50. (В сила от 1.01.2017 г. - ДВ бр. 95 от 2015 г.) Предприятие, което е дъщерно предприятие, не изготвя нефинансова декларация, ако предприятието и неговите дъщерни предприятия са включени в консолидирания доклад за дейността или в отделния доклад на друго предприятие, съставени в съответствие с изискванията на този закон.

Раздел IV

Консолидирана нефинансова декларация

Чл. 51. (В сила от 1.01.2017 г. - ДВ бр. 95 от 2015 г.) Предприятия от обществен интерес, които са предприятия майки в голяма група, която към 31 декември надхвърля на консолидирана основа критерия за среден брой на служителите през финансовата година от 500 души, включват в консолидирания доклад за дейността консолидирана нефинансова декларация, съдържаща информацията по чл. 48, ал. 2.

Чл. 52. (В сила от 1.01.2017 г. - ДВ бр. 95 от 2015 г.) Разпоредбите на чл. 48, ал. 3 – 5 и чл. 49 се прилагат и за консолидираната нефинансова декларация.

Раздел V

Доклад за плащанията към правителства

Чл. 53. (1) Големите предприятия и предприятията от обществен интерес, извършващи дейност в добивната промишленост или в дърводобива от девствени гори, изготвят и публикуват годишен доклад за плащанията, извършени към правителства, едновременно с годишния доклад за дейността си.

(2) Годишен доклад за плащанията към правителства не се изготвя от дъщерно предприятие, когато са изпълнени едновременно следните условия:

1. предприятието майка се регулира от законодателството на държава – членка на Европейския съюз;

2. плащанията към правителства, извършвани от предприятието, са включени в консолидирания доклад за плащанията към правителства, изготвен от предприятието майка по раздел VI.

(3) Годишен доклад за плащанията към правителства не се изготвя, в случай че за един отчетен период е извършено еднократно плащане или поредица от свързани плащания в размер до 195 600 лв.

(4) В годишния доклад за плащанията към правителства не се включват плащания по проекти на стойност до 195 600 лв.

Чл. 54. Годишният доклад за плащанията към правителства съдържа следната информация за съответния отчетен период:

1. общия размер на извършените плащания към всяко правителство;

2. общия размер за всеки от видовете плащания, извършени към всяко правителство, както следва:

а) права върху продукция;

б) данъци върху печалбата и данъци върху доходите; не се оповестява платеният данък върху добавената стойност, акциз и данък върху доходите на физическите лица;

в) авторски, лицензионни и сродни на тях права;

г) дивиденди;

д) бонуси за подписване на договор, откриване и производство;

е) лицензионни такси, наеми, такси за регистрация и други възнаграждения за лицензи и концесии;

ж) плащания за инфраструктурни подобрения;

3. общия размер на плащанията по всеки проект поотделно, както и общия размер по видовете плащания по т. 2 за всеки проект; когато предприятието е извършило плащания по няколко проекта на едно и също лице, представляващо правителство по смисъла на закона, оповестяването може да бъде по лица, а не по проекти.

Чл. 55. Плащанията в натура се отчитат по стойност и ако е възможно, по обем. Докладът съдържа обяснителни бележки за начина на изчисляване на стойността им.

Чл. 56. Годишният доклад за плащанията към правителствата отразява същността, а не формата на съответните плащания или дейности. Плащанията и дейностите не могат да се разделят или обединяват с цел отклонение от прилагането на този закон.

Чл. 57. (1) Доклад за плащанията към правителствата може да не се изготвя, в случай че предприятията са задължени да изготвят такъв доклад за трети страни по силата на закон и докладът съответства на изискванията на този закон.

(2) Докладът по ал. 1 подлежи на публикуване заедно с годишния финансов отчет.

Раздел VI

Консолидиран доклад за плащанията към правителства

Чл. 58. Предприятията майки, които извършват дейност в областта на добивната промишленост или дърводобива от девствени гори и които са задължени да съставят консолидирани финансови отчети, задължително съставят и консолидиран доклад за плащанията към правителства в съответствие с изискванията на раздел V.

Чл. 59. Смята се, че предприятието майка извършва дейност в областта на добивната промишленост или дърводобива от девствени гори, ако някое от неговите дъщерни предприятия извършва дейност в тези области.

Чл. 60. В консолидирания доклад се включват само плащания, произтичащи от операции, свързани с добив и дърводобив.

Чл. 61. Предприятието майка не съставя консолидиран доклад по чл. 58:

1. за малка или средна група предприятия, освен когато някое свързано предприятие е предприятие от обществен интерес;

2. (доп. – ДВ, бр. 97 от 2016 г., в сила от 1.01.2017 г.) когато предприятието майка, което се регулира по законодателството на държава – членка на Европейския съюз, едновременно е дъщерно предприятие и неговото собствено предприятие майка се регулира по законодателството на държава – членка на Европейския съюз.

Чл. 62. (1) Дъщерно предприятие, включително предприятие от обществен интерес, не се включва в консолидирания доклад за плащанията към правителства, когато е изпълнено едно от следните условия:

1. предприятието майка е възпрепятствано в значителна степен от дългосрочни ограничения при упражняване на правата си върху активите или управлението на дъщерното предприятие;

2. информацията, необходима за изготвянето на консолидирания доклад за плащанията към правителствата, не може да бъде получена без извършване на прекомерни разходи или ненужно забавяне;

3. акциите или дяловете на предприятието се притежават единствено с цел последващата им продажба.

(2) Алинея 1 се прилага само в случай, че при същите условия дъщерното предприятие не е включено в консолидирания финансов отчет.

Глава осма

БЮДЖЕТНИ ПРЕДПРИЯТИЯ

Чл. 63. (1) Бюджетните предприятия осъществяват счетоводството си в съответствие с изискванията на глава петнадесета от Закона за публичните финанси.

(2) Предприятията от сектор "Държавно управление", различни от тези по ал. 1, които осъществяват счетоводството си съгласно приложимите за бюджетните предприятия изисквания, се определят по реда на чл. 165 от Закона за публичните финанси.

(3) Бюджетните предприятия и предприятията по ал. 2 изготвят и представят годишните си финансови отчети в съответствие с изискванията на чл. 166, ал. 1 от Закона за публичните финанси.

(4) Отчетните данни за активите, пасивите, приходите, разходите и операциите на всички бюджетни предприятия и предприятията по ал. 2 се консолидират от Министерството на финансите съгласно чл. 167 от Закона за публичните финанси.

(5) Формата, структурата и съдържанието на годишните и междинните финансови отчети на бюджетните предприятия и на предприятията по ал. 2 се определят от министъра на финансите съгласно чл. 166, ал. 2 от Закона за публичните финанси.

(6) Редът, начинът и сроковете за съставяне и представяне на финансовите отчети на бюджетните предприятия и публикуването на информацията от тях се определят съгласно чл. 170 от Закона за публичните финанси.

Чл. 64. За отчитането на определени стопански операции, активи и пасиви на бюджетните предприятия министърът на финансите може да определя условия и ред на документиране, форма и реквизити на счетоводните документи, които са задължителни за прилагане.

Чл. 65. Амортизациите в бюджетните предприятия се начисляват въз основа на акт на Министерския съвет.

Чл. 66. За бюджетните предприятия министърът на финансите може да определи срокове за извършване на инвентаризация, различни от посочените в този закон.

Чл. 67. (Отм. – ДВ, бр. 97 от 2016 г., в сила от 1.01.2017 г.).

Глава девета

АДМИНИСТРАТИВНО НАКАЗАТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Чл. 68. (1) Ръководител, който наруши разпоредбата на чл. 9, се наказва с глоба от 500 до 5000 лв., а на предприятието се налага имуществена санкция в размер от 2000 до 10 000 лв.

(2) При повторно нарушение по ал. 1 се налага глоба или имуществена санкция в двоен размер.

Чл. 69. (1) Който наруши изискванията за съхраняване на счетоводна информация по глава първа, раздел III, се наказва с глоба в размер от 500 до 3500 лв., а на предприятието се налага имуществена санкция в размер от 2000 до 7000 лв.

(2) При повторно нарушение по ал. 1 се налага глоба или имуществена санкция в двоен размер.

Чл. 70. (1) Който възложи съставяне на финансови отчети в нарушение на чл. 17, ал. 1, се наказва с глоба от 500 до 3000 лв., а на предприятието се налага имуществена санкция в размер от 2000 до 5000 лв.

(2) При повторно нарушение по ал. 1 се налага глоба или имуществена санкция в двоен размер.

Чл. 71. (1) Лице, което състави финансов отчет, без да отговаря на изискванията на чл. 17, ал. 1 и чл. 18, се наказва с глоба в размер от 500 до 3000 лв. На счетоводно предприятие, което състави финансов отчет, без да отговаря на изискванията на чл. 18, се налага имуществена санкция в размер от 2000 до 5000 лв.

(2) При повторно нарушение по ал. 1 се налага глоба или имуществена санкция в двоен размер.

Чл. 72. (1) Който е задължен и не състави финансов отчет и/или годишни доклади по глава седма, раздели I – IV, се наказва с глоба в размер от 500 до 3000 лв., а на предприятието се налага имуществена санкция в размер от 2000 до 5000 лв.

(2) При повторно нарушение по ал. 1 се налага глоба или имуществена санкция в двоен размер.

Чл. 73. (1) Който е задължен и не състави годишни доклади за плащанията към правителствата по реда на глава седма, раздели V и VI, се наказва с глоба в размер от 1000 до 3000 лв., а на предприятието се налага имуществена санкция в размер от 2000 до 15 000 лв.

(2) При повторно нарушение по ал. 1 се налага глоба или имуществена санкция в двоен размер.

Чл. 74. (1) (Доп. – ДВ, бр. 95 от 2016 г.) Който е задължен и не публикува финансов отчет в сроковете по чл. 38, се наказва с глоба в размер от 200 до 3000 лв., а на предприятието се налага имуществена санкция в размер от 0,1 до 0,5 на сто от нетните приходи от продажби за отчетния период, за който се отнася непубликуваният финансов отчет, но не по-малко от 200 лв.

(2) При повторно нарушение по ал. 1 се налага глоба или имуществена санкция в двоен размер.

Чл. 75. (1) Който е задължен и не възложи извършването на независим финансов одит на регистриран одитор, се наказва с глоба в размер от 500 до 5000 лв., а на предприятието се налага имуществена санкция в размер от 2000 до 10 000 лв.

(2) При повторно нарушение по ал. 1 се налага глоба или имуществена санкция в двоен размер.

Чл. 76. (1) Който възложи извършването на независим финансов одит на лице, упражняващо дейност като регистриран одитор, без да е регистрирано по реда на Закона за независимия финансов одит, се наказва с глоба в размер от 500 до 5000 лв., а на предприятието се налага имуществена санкция в размер от 2000 до 10 000 лв.

(2) Който извърши одит, без да е регистриран одитор по реда на Закона за независимия финансов одит, се наказва с глоба в размер от 500 до 5000 лв.

(3) При повторно нарушение по ал. 1 и 2 се налага глоба или имуществена санкция в двоен размер.

Чл. 77. (1) Който не изпълни друго задължение, произтичащо от този закон, се наказва с глоба в размер от 200 до 1000 лв., а на предприятието се налага имуществена санкция в размер от 300 до 2000 лв.

(2) При повторно нарушение по ал. 1 се налага глоба или имуществена санкция в двоен размер.

Чл. 78. (1) Актовете за установяване на административни нарушения се съставят от органите на Националната агенция за приходите или на Агенцията за държавна финансова инспекция.

(2) Наказателните постановления се издават от министъра на финансите или от оправомощени от него длъжностни лица.

(3) Съставянето на актовете, издаването, обжалването и изпълнението на наказателните постановления

се извършват по реда на Закона за административните нарушения и наказания.

ДОПЪЛНИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 1. По смисъла на този закон:

1. "Бюджетни предприятия" са всички лица, прилагащи бюджети, сметки за средства от Европейския съюз и сметки за чужди средства съгласно Закона за публичните финанси, включително Националният осигурителен институт, Националната здравноосигурителна каса, държавните висши училища, Българската академия на науките, Българската национална телевизия, Българското национално радио, Българската телеграфна агенция, както и всички други лица, които са бюджетни организации по смисъла на § 1, т. 5 от допълнителните разпоредби на Закона за публичните финанси.

2. "Група предприятия" са предприятието майка и всички негови дъщерни предприятия.

3. "Действителен стаж" е действително прослужено време по трудово или служебно правоотношение, времето, през което лицето е работило без трудово правоотношение, както и времето, през което лицето е полагало личен труд или е упражнявало свободна професия и изцяло се е осигурявало за своя сметка. В понятието "действителен стаж" не се включва времето на наборната военна служба и времето за отглеждане на малко дете.

4. "Дъщерно предприятие" е юридическо лице, контролирано от друго юридическо лице (предприятие майка). Юридическите лица, които са дъщерни на дъщерното предприятие, също се смятат за дъщерни предприятия на предприятието майка.

5. "Инвентаризация" е процесът на подготовка и фактическа проверка чрез различни способности на натуралните и стойностните параметри на активите и пасивите на предприятието към точно определена дата, съпоставяне на получените резултати със счетоводните данни и установяване на евентуални разлики.

6. "Инвестиционни дружества" са:

а) дружества, чийто единствен предмет на дейност е влагане на средствата им в различни ценни книжа, недвижими имоти и други активи с единствената цел да бъдат разпределени инвестиционните рискове и акционерите им да се възползват от резултатите от управлението на техните активи;

б) дружества, свързани с инвестиционни дружества с постоянен капитал, ако единственият предмет на дейност на тези свързани дружества е да придобият изцяло изплатени акции, емитирани от тези инвестиционни дружества, без да се засяга член 22, параграф 1, буква "з" от Директива 2012/30/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 г. за съгласуване на гаранциите, които се изискват в държавите членки за дружествата по смисъла на член 54, втора алинея от Договора за функционирането на Европейския съюз, за защита на интересите както на съдружниците, така и на трети лица по отношение учредяването на акционерни дружества и поддържането и изменението на техния капитал с цел тези гаранции да станат равностойни (ОВ, L 315/74 от 14 ноември 2012 г.).

7. "Консолидиран финансов отчет" е финансов отчет, който представя имущественото и финансовото състояние, отчетения финансов резултат, промените в паричните потоци и в собствения капитал на предприятията, включени в консолидирането, все едно че те са едно предприятие.

8. "Международни счетоводни стандарти" (МСС) са приетите в съответствие с Регламент (ЕО) 1606/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 19 юли 2002 г. за прилагането на Международните счетоводни стандарти и включват Международните счетоводни стандарти (International Accounting Standards (IAS), Международните стандарти за финансова отчетност (International Financial Reporting Standards (IFRS) и свързаните с тях тълкувания (SIC-IFRIC interpretations), последващите изменения на тези стандарти и свързаните с тях тълкувания, бъдещите стандарти и свързаните с тях тълкувания, издадени или приети от Съвета по международните счетоводни стандарти (International Accounting Standards Board (IASB)).

9. "Място на стопанска дейност" е мястото на стопанска дейност по смисъла на § 1, т. 5 от допълнителните разпоредби на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

10. "Независим финансов одит на финансов отчет" е одитът по Закона за независимия финансов одит.

11. "Нетни приходи от продажби" са сумите от продажба на продукцията, стоки и услуги, получени от обичайната дейност на предприятието, намалени с търговските отстъпки, данъка върху добавената стойност и други данъци, пряко свързани с приходите.

12. "Обичайна дейност" е съвкупност от стопански операции, извършвани регулярно от предприятието в рамките на осъществяваната от него дейност.

13. "Основна дейност" по смисъла на т. 22, букви "и", "к" и "л" е дейността на търговското дружество, когато общата стойност на нетните приходи от продажби от съответната дейност представлява повече от 50 на сто от общата стойност на нетните приходи от продажби за отчетния период.

14. "Отчетен период" е календарната година (1 януари – 31 декември), освен когато в този закон е предвидено друго.

15. "Плащане към правителство" за целите на глава седма, раздел V е платена сума в парично изражение или в натура от предприятие, работещо в добивната промишленост, или от предприятие, работещо в дърводобива от девствени гори, за задължения към правителството по чл. 54, т. 2.

16. "Повторно" е нарушението, извършено в едногодишен срок от влизането в сила на наказателното постановление, с което нарушителят е наказан за същото по вид нарушение.

17. "Правителство" за целите на глава седма, раздел V е национален, регионален или местен орган на държава – членка на Европейския съюз, или на трета държава. Понятието "правителство" включва дирекция, агенция или предприятие, контролирани от органите на държавата.

18. "Предприятие майка" е юридическо лице, което упражнява контрол спрямо едно или повече дъщерни предприятия.

19. "Предприятие, работещо в добивната промишленост" е предприятие, осъществяващо дейност, свързана с проучване, търсене, откриване, разработване на находища и добив на минерали, нефт, природен газ или други суровини, попадащи в обхвата на икономическите дейности, изброени в приложение I, раздел

В, позиции 05-08 към Регламент (ЕО) № 1893/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 2006 г. за установяване на статистическа класификация на икономическите дейности NACE Rev. 2 и за изменение на Регламент (ЕИО) № 3037/90 на Съвета, както и на някои ЕО регламенти относно специфичните статистически области, наричан по-нататък "Регламент (ЕО) № 1893/2006".

20. "Предприятие, работещо в дърводобива от девствени гори" е предприятие, осъществяващо дейност в девствени гори съгласно приложение I, раздел А, позиция 02, група 02.2 към Регламент (ЕО) № 1893/2006.

21. "Проект" за целите на глава седма, раздел V са оперативни дейности, управлявани по силата на договор, лиценз, лизинг, концесия или подобни правни споразумения, представляващи основание за задължение за плащане към правителство. Ако такива споразумения са свързани помежду си, те се смятат за един проект.

22. "Предприятия от обществен интерес" са:

а) предприятия, чиито прехвърлими ценни книжа са допуснати до търговия на регулирания пазар в държава – членка на Европейския съюз;

б) кредитни институции;

в) застрахователи и презастрахователи;

г) пенсионноосигурителните дружества и управляваните от тях фондове;

д) инвестиционни посредници, които са големи предприятия по този закон;

е) колективни инвестиционни схеми и управляващи дружества по смисъла на Закона за дейността на колективните инвестиционни схеми и на други предприятия за колективно инвестиране, които са големи предприятия по този закон;

ж) финансови институции по смисъла на Закона за кредитните институции, които са големи предприятия по този закон;

з) "Холдинг Български държавни железници" – ЕАД, и дъщерните му предприятия; Национална компания "Железопътна инфраструктура";

и) търговски дружества, чиято основна дейност е да произвеждат и/или да пренасят, и/или да продават електроенергия и/или топлоенергия и които са големи предприятия по този закон;

к) търговски дружества, чиято основна дейност е да внасят и/или пренасят, и/или разпределят и/или транзитират природен газ и които са големи предприятия по този закон;

л) (Изм. – ДВ, бр. 95 от 2016 г.) ВиК оператори по смисъла на чл. 2, ал. 1 от Закона за регулиране на

водоснабдителните и канализационните услуги, които са средни и големи предприятия.

23. "Регулиран пазар" е този по смисъла на чл. 73 от Закона за пазарите на финансови инструменти.

24. "Ръководител на предприятие" е лице или лица, които лично ръководят предприятието в качеството си на собственици, управители или упълномощени с договор, които носят отговорност за цялата икономическа дейност на предприятието пред собственика или собствениците – акционерите, съдружниците, пред местното самоуправление или пред държавата.

25. "Свързани предприятия" са всеки две или повече предприятия в рамките на дадена група.

26. "Сектор "Държавно управление" е сектор "Държавно управление" (General government) съгласно изискванията на Европейската система от национални и регионални сметки в Общността.

27. "Счетоводно предприятие" е всяко лице, регистрирано по Търговския закон или по законодателството на друга държава – членка на Европейския съюз, или на държава – страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, в чийто предмет на дейност е включено организиране на счетоводно отчитане и съставяне на финансови отчети.

28. "Финансови холдингови дружества" са дружества, чийто единствен предмет на дейност е придобиване на участия в други дружества, управление на тези участия и извличане на печалба от тях, без те самите пряко или непряко да участват в управлението на тези дружества и без да се засягат правата, които финансовите холдингови дружества притежават в качеството си на акционери.

29. "Цифров или друг идентификатор" е цифров или друг уникален постоянно повтарящ се код, който съответства еднозначно на лицето, което има права за извършване на определени действия.

30. (Нова – ДВ, бр. 97 от 2016 г., в сила от 1.01.2017 г.) За целите на чл. 17, ал. 2 и чл. 37, ал. 2 "Предприятия, които не са осъществявали дейност през отчетния период" са предприятия, за които едновременно са налице следните условия:

а) през отчетния период не са извършвали сделки по чл. 1, ал. 1 от Търговския закон;

б) през отчетния период не са възникнали условия да бъде признат приход съгласно Закона за счетоводството и приложимите счетоводни стандарти;

в) не са осъществявали дейност, свързана с инвестиции, производство и/или продажба;

г) не са осъществявали покупка на стоки и услуги с цел получаване на доходи и печалби.

§ 2. Този закон въвежда изискванията на:

1. Директива 2013/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно годишните финансови отчети, консолидираните финансови отчети и свързаните доклади на някои видове предприятия и за изменение на Директива 2006/43/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на директиви 78/660/ЕИО и 83/349/ЕИО на Съвета (ОВ, L 182/19 от 29 юни 2013 г.).

2. Директива 2014/95/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2014 г. за изменение на Директива 2013/34/ЕС по отношение на оповестяването на нефинансова информация и на информация за многообразието от страна на някои големи предприятия и групи (ОВ, L 330/1 от 15 ноември 2014 г.).

§ 3. Микропредприятията, извън облекченията за тях по този закон, се третират като малки предприятия.

§ 4. Предприятията от обществен интерес за целите на този закон се третират като големи предприятия, с изключение на приложимата счетоводна база, независимо от балансовата стойност на активите, нетните приходи от продажби и средната численост на персонала.

§ 5. Когато предприятие по § 1, т. 22 от допълнителните разпоредби престане да бъде предприятие от обществен интерес, то може еднократно в първия отчетен период, следващ периода, в който е престанало да бъде предприятие от обществен интерес, да промени приложимата си счетоводна база.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 6. Този закон отменя Закона за счетоводството (обн., ДВ, бр. 98 от 2001 г.; изм., бр. 91 от 2002 г., бр. 96 от 2004 г., бр. 102 и 105 от 2005 г., бр. 33, 63, 105 и 108 от 2006 г., бр. 57 от 2007 г., бр. 50, 69 и 106 от 2008 г., бр. 95 от 2009 г., бр. 94 от 2010 г., бр. 19, 34 и 99 от 2011 г., бр. 94 от 2012 г. и бр. 15, 91 и 100 от 2013 г.).

§ 7. Предприятията и групите предприятия определят категорията си за 2016 г. в съответствие с чл. 19 и 21 съгласно показателите си към 31 декември 2015 г.

§ 8. Предприятията, които към 1 януари 2016 г. отговарят на критериите за микро-, малко или средно предприятие съгласно чл. 19 от този закон и съставят годишните си финансови отчети на база Международни счетоводни стандарти, могат еднократно да преминат към прилагане на Национални счетоводни стандарти след приемане на национален счетоводен стандарт.

§ 9. Незавършените административнонаказателни производства до влизането в сила на този закон се довършват по досегашния ред.

§ 10. (1) Съставянето и одитирането на финансовите отчети и докладите за дейността за 2015 г. се извършват по реда на отменения Закон за счетоводството.

(2) Публикуването на финансовите отчети и докладите за дейността за 2015 г. се извършва по реда на този закон.

§ 11. (1) Големите предприятия по този закон съставят годишните си финансови отчети за 2016 г. на база на Международните счетоводни стандарти.

(2) Разпоредбата на чл. 34, ал. 2 по отношение на големите предприятия се прилага от 1 януари 2017 г.

§ 12. В Закона за политическите партии (обн., ДВ, бр. 28 от 2005 г.; изм., бр. 102 от 2005 г., бр. 17 и 73 от 2006 г., бр. 59 и 78 от 2007 г., бр. 6 от 2009 г., бр. 54 и 99 от 2010 г., бр. 9 и 99 от 2011 г., бр. 30, 68 и 71 от 2013 г., бр. 19 от 2014 г. и бр. 32 от 2015 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 23 ал. 5 се изменя така:

"(5) Непаричните приходи по ал. 1 се оценяват по реда на чл. 26, ал. 2 от Закона за счетоводството."

2. В чл. 34 ал. 1 се изменя така:

"(1) Политическите партии изготвят финансов отчет за предходната календарна година съгласно изискванията на глава трета, раздел III от Закона за счетоводството."

§ 13. В Кодекса за застраховането (обн., ДВ, бр. 103 от 2005 г.; изм., бр. 105 от 2005 г., бр. 30, 33, 34, 54, 59, 80, 82 и 105 от 2006 г., бр. 48, 53, 97, 100 и 109 от 2007 г., бр. 67 и 69 от 2008 г., бр. 24 и 41 от 2009 г., бр. 19, 41, 43, 86 и 100 от 2010 г., бр. 51, 60 и 77 от 2011 г., бр. 21, 60 и 77 от 2012 г. и бр. 20, 70 и 109 от 2013 г.) в § 1, т. 29 от допълнителните разпоредби думите "чл. 37, ал. 2" се заменят с "чл. 31, ал. 1".

§ 14. В Кодекса за социално осигуряване (обн., ДВ, бр. 110 от 1999 г.; Решение № 5 на Конституционния съд от 2000 г. – бр. 55 от 2000 г.; изм., бр. 64 от 2000 г., бр. 1, 35 и 41 от 2001 г., бр. 1, 10, 45, 74, 112, 119 и 120 от 2002 г., бр. 8, 42, 67, 95, 112 и 114 от 2003 г., бр. 12, 21, 38, 52, 53, 69, 70, 112 и 115 от 2004 г., бр. 38, 39, 76, 102, 103, 104 и 105 от 2005 г., бр. 17, 30, 34, 56, 57, 59 и 68 от 2006 г.; попр., бр. 76 от 2006 г.; изм., бр. 80, 82, 95, 102 и 105 от 2006 г., бр. 41, 52, 53, 64, 77, 97, 100, 109 и 113 от 2007 г., бр. 33, 43, 67, 69, 89, 102 и 109 от 2008 г., бр. 23, 25, 35, 41, 42, 93, 95, 99 и 103 от 2009 г., бр. 16, 19, 43, 49, 58, 59, 88, 97, 98 и 100 от 2010 г.; Решение № 7 на Конституционния съд от 2011 г. – бр. 45 от 2011 г.; изм., бр. 60, 77 и 100 от 2011 г., бр. 7, 21, 38, 40, 44, 58, 81, 89, 94 и 99 от 2012 г., бр. 15, 20, 70, 98, 104, 106, 109 и 111 от 2013 г., бр. 1, 18, 27, 35, 53 и 107 от 2014 г. и бр. 12, 14, 22, 54, 61 и 79 от 2015 г.) в чл. 186а, ал. 2 думите "със съдържанието по чл. 26, ал. 1" се заменят със "съгласно чл. 29, ал. 1".

§ 15. В Закона за акцизите и данъчните складове (обн., ДВ, бр. 91 от 2005 г.; изм., бр. 105 от 2005 г., бр. 30, 34, 63, 80, 81, 105 и 108 от 2006 г., бр. 31, 53, 108 и 109 от 2007 г., бр. 36 и 106 от 2008 г., бр. 6, 24, 44 и 95 от 2009 г., бр. 55 и 94 от 2010 г., бр. 19, 35, 82 и 99 от 2011 г., бр. 29, 54 и 94 от 2012 г., бр. 15, 101 и 109 от 2013 г., бр. 1 и 105 от 2014 г. и бр. 30 от 2015 г.) в чл. 84, ал. 6 в текста преди т. 1 думите "чл. 7" се заменят с "чл. 6".

§ 16. В Закона за водите (обн., ДВ, бр. 67 от 1999 г.; изм., бр. 81 от 2000 г., бр. 34, 41 и 108 от 2001 г., бр. 47, 74 и 91 от 2002 г., бр. 42, 69, 84 и 107 от 2003 г., бр. 6 и 70 от 2004 г., бр. 18, 77 и 94 от 2005 г., бр. 29, 30, 36 и 65 от 2006 г.; попр., бр. 66 от 2006 г.; изм., бр. 105 и 108 от 2006 г., бр. 22 и 59 от 2007 г., бр. 36, 52 и 70 от 2008 г., бр. 12, 32, 35, 47, 82, 93, 95 и 103 от 2009 г., бр. 61 и 98 от 2010 г., бр. 19, 28, 35 и 80 от 2011 г., бр. 45, 77 и 82 от 2012 г., бр. 66 и 103 от 2013 г., бр. 26, 49, 53 и 98 от 2014 г. и бр. 12, 14, 17, 58 и 61 от 2015 г.) в § 4 ал. 4 от преходните и заключителните разпоредби се изменя така:

"(4) За дълготрайните активи на обектите по ал. 3 и за другите водностопански системи и съоръжения, за които има учредена концесия, се начисляват амортизационни отчисления съгласно приложимите счетоводни стандарти в съответствие с глава четвърта от Закона за счетоводството."

§ 17. В Закона за данъците върху доходите на физическите лица (обн., ДВ, бр. 95 от 2006 г.; изм., бр. 52, 64 и 113 от 2007 г., бр. 28, 43 и 106 от 2008 г., бр. 25, 32, 35, 41, 82, 95 и 99 от 2009 г., бр. 16, 49, 94 и 100 от 2010 г., бр. 19, 31, 35, 51 и 99 от 2011 г., бр. 40, 81 и 94 от 2012 г., бр. 23, 66, 100 и 109 от 2013 г., бр. 1, 53, 98, 105 и 107 от 2014 г. и бр. 12, 22, 61 и 79 от 2015 г.) в чл. 9, ал. 2 думите "чл. 7" се заменят с "чл. 6".

§ 18. В Закона за дружествата със специална инвестиционна цел (обн., ДВ, бр. 46 от 2003 г.; изм., бр. 109 от 2003 г., бр. 107 от 2004 г., бр. 34, 80 и 105 от 2006 г., бр. 52 и 53 от 2007 г., бр. 77 от 2011 г. и бр. 34 от 2015 г.) в чл. 12, ал. 2, изречение второ думите "чл. 34, ал. 2" се заменят с "чл. 18".

§ 19. В Закона за корпоративното подоходно облагане (обн., ДВ, бр. 105 от 2006 г.; изм., бр. 52, 108 и 110 от 2007 г., бр. 69 и 106 от 2008 г., бр. 32, 35 и 95 от 2009 г., бр. 94 от 2010 г., бр. 19, 31, 35, 51, 77 и 99 от 2011 г., бр. 40 и 94 от 2012 г., бр. 15, 16, 23, 68, 91, 100 и 109 от 2013 г., бр. 1, 105 и 107 от 2014 г. и бр. 12, 22, 35 и 79 от 2015 г.) в чл. 10, ал. 3 думите "чл. 1, ал. 2" се заменят с "чл. 2".

§ 20. В Закона за лечебните заведения (обн., ДВ, бр. 62 от 1999 г.; изм., бр. 88 и 113 от 1999 г.; попр., бр. 114 от 1999 г.; изм., бр. 36, 65 и 108 от 2000 г.; Решение № 11 на Конституционния съд от 2001 г. – бр. 51 от 2001 г.; изм., бр. 28 и 62 от 2002 г., бр. 83, 102 и 114 от 2003 г., бр. 70 от 2004 г., бр. 46, 76, 85, 88 и 105 от 2005 г., бр. 30, 34, 59, 80 и 105 от 2006 г., бр. 31, 53 и 59 от 2007 г., бр. 110 от 2008 г., бр. 36, 41, 99 и 101 от

2009 г., бр. 38, 59, 98 и 100 от 2010 г., бр. 45 и 60 от 2011 г., бр. 54, 60 и 102 от 2012 г., бр. 15 и 20 от 2013 г., бр. 47 от 2014 г. и бр. 72 от 2015 г.) в чл. 102, ал. 4 думите "чл. 15 от Закона за счетоводството" се заменят с "приложимите счетоводни стандарти в съответствие с глава четвърта от Закона за счетоводството".

§ 21. В Закона за меценатството (обн., ДВ, бр. 103 от 2005 г.; изм., бр. 30, 34, 63 и 80 от 2006 г., бр. 53 и 109 от 2007 г., бр. 42 от 2009 г. и бр. 20 от 2012 г.) в чл. 21, ал. 2 се правят следните изменения:

1. В т. 1 думите "чл. 1, ал. 2" се заменят с "чл. 2".

2. В т. 2 думите "чл. 1, ал. 2" се заменят с "чл. 2".

§ 22. В Закона за опазване на околната среда (обн., ДВ, бр. 91 от 2002 г.; попр., бр. 98 от 2002 г.; изм., бр. 86 от 2003 г., бр. 70, 74, 77, 88, 95 и 105 от 2005 г., бр. 30, 65, 82, 99, 102 и 105 от 2006 г., бр. 31, 41 и 89 от 2007 г., бр. 36, 52 и 105 от 2008 г., бр. 12, 19, 32, 35, 47, 82, 93 и 103 от 2009 г., бр. 46 и 61 от 2010 г., бр. 35 и 42 от 2011 г., бр. 32, 38, 53 и 82 от 2012 г., бр. 15, 27 и 66 от 2013 г., бр. 22 и 98 от 2014 г. и бр. 62 от 2015 г.) в чл. 62, ал. 7 думите "чл. 33, ал. 6" се заменят с "чл. 63, ал. 4".

§ 23. В Закона за публичното предлагане на ценни книжа (обн., ДВ, бр. 114 от 1999 г.; изм., бр. 63 и 92 от 2000 г., бр. 28, 61, 93 и 101 от 2002 г., бр. 8, 31, 67 и 71 от 2003 г., бр. 37 от 2004 г., бр. 19, 31, 39, 103 и 105 от 2005 г., бр. 30, 33, 34, 59, 63, 80, 84, 86 и 105 от 2006 г., бр. 25, 52, 53 и 109 от 2007 г., бр. 67 и 69 от 2008 г., бр. 23, 24, 42 и 93 от 2009 г., бр. 43 и 101 от 2010 г., бр. 57 и 77 от 2011 г., бр. 21, 94 и 103 от 2012 г., бр. 109 от 2013 г. и бр. 34, 61 и 62 от 2015 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 81, ал. 3, изречение второ думите "чл. 34, ал. 2" се заменят с "чл. 18".

2. В чл. 100м, ал. 3, изречение второ думите "чл. 34, ал. 2" се заменят с "чл. 18".

3. В чл. 124, ал. 2, т. 4 думите "чл. 26, ал. 1" се заменят с "чл. 29, ал. 1".

§ 24. В Закона за пътищата (обн., ДВ, бр. 26 от 2000 г.; изм., бр. 88 от 2000 г., бр. 111 от 2001 г., бр. 47 и 118 от 2002 г., бр. 9 и 112 от 2003 г., бр. 6 и 14 от 2004 г., бр. 88 и 104 от 2005 г., бр. 30, 36, 64, 102, 105 и 108 от 2006 г., бр. 59 от 2007 г., бр. 43 и 69 от 2008 г., бр. 12, 32, 41, 42, 75, 82 и 93 от 2009 г., бр. 87 от 2010 г., бр. 19, 39, 55 и 99 от 2011 г., бр. 38, 44, 47 и 53 от 2012 г., бр. 15 и 66 от 2013 г., бр. 16, 53 и 98 от 2014 г. и бр. 10, 14, 37 и 61 от 2015 г.) в чл. 28з, ал. 2 думите "чл. 33, ал. 6" се заменят с "чл. 63, ал. 4".

§ 25. В Закона за търговския регистър (обн., ДВ, бр. 34 от 2006 г.; изм., бр. 80 и 105 от 2006 г., бр. 53 и 59 от 2007 г., бр. 104 от 2007 г., бр. 50 и 94 от 2008 г., бр. 44 от 2009 г., бр. 101 от 2010 г., бр. 34 и 105 от 2011 г., бр. 25, 38 и 99 от 2012 г., бр. 40 от 2014 г. и бр. 22 и 54 от 2015 г.) в чл. 6, ал. 3 думите "чл. 40, ал. 1 – 3" се заменят с "чл. 38, ал. 1, 3 и 5".

§ 26. В Търговския закон (обн., ДВ, бр. 48 от 1991 г.; изм., бр. 25 от 1992 г., бр. 61 и 103 от 1993 г., бр. 63 от 1994 г., бр. 63 от 1995 г., бр. 42, 59, 83, 86 и 104 от 1996 г., бр. 58, 100 и 124 от 1997 г., бр. 21, 39, 52 и 70 от 1998 г., бр. 33, 42, 64, 81, 90, 103 и 114 от 1999 г., бр. 84 от 2000 г., бр. 28, 61 и 96 от 2002 г., бр. 19, 31 и 58 от 2003 г., бр. 31, 39, 42, 43, 66, 103 и 105 от 2005 г., бр. 38, 59, 80 и 105 от 2006 г., бр. 59, 92 и 104 от 2007 г., бр. 50, 67, 70, 100 и 108 от 2008 г., бр. 12, 23, 32, 47 и 82 от 2009 г., бр. 41 и 101 от 2010 г., бр. 14, 18 и 34 от 2011 г., бр. 53 и 60 от 2012 г., бр. 15 и 20 от 2013 г., бр. 27 от 2014 г. и бр. 22 от 2015 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 221:

а) в т. 6 накрая се добавя "когато извършването на одит е задължително в предвидените от закон случаи или е взето решение за извършване на независим финансов одит";

б) в т. 7 след думата "одитор" се добавя "когато е бил извършен независим финансов одит".

2. В чл. 245 накрая се добавя "когато извършването на одит е задължително в предвидените от закон случаи или е било взето решение за извършване на независим финансов одит".

3. В чл. 248 ал. 1 се изменя така:

"(1) Годишният финансов отчет се проверява от назначените от общото събрание регистрирани одитори в предвидените от закон случаи."

4. В чл. 249, ал. 1 след думата "Когато" се добавя "годишните финансови отчети на дружеството подлежат на задължителен независим финансов одит по закон и".

5. В чл. 251:

а) в ал. 3 изречение първо се изменя така: "Когато извършването на независим финансов одит е задължително в предвидените от закон случаи или когато е взето решение за извършване на независим финансов одит, общото събрание приема годишния финансов отчет след приключване на одита и представяне на одиторския доклад. Регистрираният одитор участва в заседанието на надзорния съвет, съответно на съвета на директорите по ал. 1 и 2.";

б) в ал. 4 думите "Провереният и приет" се заменят с "Приетият от общото събрание".

§ 27. В Закона за независимия финансов одит (обн., ДВ, бр. 101 от 2001 г.; изм., бр. 91 от 2002 г., бр. 96 от 2004 г., бр. 77 и 105 от 2005 г., бр. 30, 33, 62 и 105 от 2006 г., бр. 67 от 2008 г., бр. 95 от 2009 г., бр. 54 от 2010 г., бр. 99 от 2011 г., бр. 38, 60 и 102 от 2012 г., бр. 15 от 2013 г. и бр. 61 от 2015 г.) в § 1 от допълнителната разпоредба т. 11 се изменя така:

"11. "Предприятия от обществен интерес" са тези по смисъла на § 1, т. 22 от допълнителните разпоредби на Закона за счетоводството."

§ 28. В Закона за публичните финанси (ДВ, бр. 15 от 2013 г.) в чл. 168, ал. 1 думите "чл. 1, ал. 2" се заменят с "чл. 2".

§ 29. Законът влиза в сила от 1 януари 2016 г., с изключение на чл. 48 – 52, които влизат в сила от 1 януари 2017 г.

Законът е приет от 43-то Народно събрание на 24 ноември 2015 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.